

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72

УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково-
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 1.
Психолого-педагогічний напрям. – Рівне, 2010.– 200 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**

Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету;**

Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;

Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;

Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;

Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;

Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;

Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;

Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;

Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;

Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;

Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент

Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;

Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

свою творчу і самостійну працю, оскільки найбільш продуктивними є ті знання, які здобуті самостійно. А педагог у таких випадках зможе допомогти спрямувати таку роботу студента в правильне русло, якщо він цього потребує.

Педагог має проводити тематичні консультації по надто складних питаннях, залучати студентів до наукової роботи на кафедрі, щоб вони брали участь у наукових дискусіях. Така творча самостійна робота буде доцільною і після вивчення дисципліни, щоб студент зміг повернутися до раніше засвоєних знань, повторити і переосмислити їх.

Дисципліною ТОХПЕ такі види самостійної роботи передбачені. Зокрема, студенти працюють над індивідуальними навчально-дослідними завданнями, пишуть реферати, курсові роботи, готують доповіді, проводять різні розрахунки тощо. Вони мають можливість виступити публічно з напрацьованим матеріалом або ж проконсультуватись з фахівцем.

Результатом такого процесу навчання, звісно, будуть *міцні знання, вміння і навички*, які завжди будуть у нагоді для майбутньої високоосвіченої особистості.

5. Принцип поєднання абстракції, конкретності й наочності на заняттях.

Сучасні педагоги відходять від розуміння наочності лише як ілюстративності. Наочність безпосередньо пов'язана з абстрактним і конкретним мисленням здатна якісно підняти його рівень. Організація наочного сприйняття студентів – це організація складного розумового процесу, аналізу явища, що спостерігається, розглядуваного об'єкту. Широке використання в навчальному процесі предметної, образної наочності розвиває аналітичне мислення, формує в студентів уміння образно виражати свої думки. Навчальний процес, якщо його розглядати в загальному вигляді, проходить таким же шляхом, як процес людського пізнання [2].

Пізнання – це процес, в якому абстрактне і конкретне пов'язані воедино. Мета пізнання – не тільки засвоїти закономірності дійсності, але, по можливості, і пояснити з їх допомогою всі явища, які відбуваються навколо нас. У процесі мислення людина, як правило, виділяє лише те, що її цікавить. У такому аспекті наочне, безпосереднє уявлення про об'єкт звужується до абстракції, яка, як правило, бідна за змістом. В подальшому процес пізнання рухається від абстрактного до конкретного, останнє вже виступає як знання суттєвих властивостей і якостей об'єкта, внутрішніх його закономірностей і протиріч. Тому абстрактне виступає способом теоретичного відображення пізнання конкретного. Сходження від абстрактного до конкретного є всезагальною формою розгортання наукового знання, систематичним відображенням об'єкта в поняттях [3, с.11].

Наведемо приклад переходу від абстрактного до конкретного мислення з відповідним супроводом наочності під час вивчення теми „Подрібнювальне обладнання харчової промисловості та його експлуатація”. На лекційному занятті можна розглянути загальні поняття, демонструючи за допомогою наочних посібників подрібнювальне обладнання, наприклад, м'ясорубок, зупиняючись лише на загальній будові, принципу дії обладнання. На наступному етапі лектор може запропонувати студентам самостійно, використовуючи навчальний посібник-конспект лекцій, виконати більш глибокий аналіз подрібнювального обладнання: розглянути різні види м'ясорубок, занотувати їх технічні і споживчі характеристики, порівняти переваги і недоліки, а також функціональні можливості м'ясорубок різного виробництва тощо, тобто розглянути більш конкретний матеріал, який дозволить уже зробити порівняльний аналіз та дійти певних висновків.

Розглянути конкретний матеріал теми, що вивчається, доцільно і на лабораторному чи практичному занятті, оскільки тут студенти не тільки мають наочність в інструкції чи посібнику, але можуть розібрати обладнання, подивитись його будову, запустити апарат в дію, оцінити якість оброблених продуктів, обчислити затрати часу і електроенергії під час роботи, порівняти ці ж показники з роботою обладнання іншої конструкції чи іншого виробника тощо.

Звісно, вузівське викладання не може бути лише вербальним і спиратись на абстракції, воно має бути і наочним. Тому важливою дидактичною і методичною проблемою є поєднання абстрактної і конкретної наочності в навчальному процесі і перетворення наочності в один із засобів досліджень абстрактного, що в свою чергу приведе до підвищення ефективності навчання [2].

Потрібно також врахувати емоційний стан як у студентів, так і в педагога; в залежності від нього виникає або інтенсивне засвоєння матеріалу, чи ж навпаки проявляється малопродуктивна праця. Особливо варто звернути увагу на поміркованість емоцій під час використання наочності; тут потрібно вміло і вчасно застосовувати наочність і сучасну комп'ютерну техніку. Має бути чітко відпрацьований алгоритм такої подачі матеріалу, бо нерідко викладач не в змозі одночасно подавати і словесний і наочний комп'ютерний матеріал. При найменшій заминці увага студентів розсіється і потрібно затратити якийсь час, щоб привернути їх увагу. Зрозуміло, що після цього логічність викладу матеріалу в педагога теж знизиться. Найкращий варіант – це роздаткова наочність, яка у кожного студента перед очима і до якої він може у будь-який час повернутись, якщо в цьому виникне потреба.

Отже, всі вказані вище принципи дидактики реалізуються в процесі вивчення дисципліни ТОХПЕ в певному взаємозв'язку, доповнюючи один одного. Але як би педагоги не намагалися застосовувати та поєднували дидактичні принципи і методи навчання в його процесі необхідна головна умова – бажання студента навчитися, його творча і самостійна ініціатива в досягненні мети.

Список використаних джерел

1. Степанов О.М., Фіцула М.М. Основи психології і педагогіки: Навчальний посібник. – К.: Академвидав, 2006. – 520 с.
2. Рувинский Л.И., Кобыляцкий И.И. Основы педагогики. – М.: Просвещение, 1985. – 224 с.
3. Андрущенко И.В., Вусатюк О.А., Линецкий С.В., Шуба А.В. Философский словарь. – К.: А.С.К., 2006. – 1056с.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ДОКУМЕНТОЗНАВЦІВ ЗАСОБАМИ ПЕДАГОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ

Попчук Олена, викладач

Рівненський державний гуманітарний університет

Традиційні технології навчання, як доведено сучасними науковцями, мають неповний вплив на процес розвитку високого рівня загальної, і особливо, професійної культури майбутнього фахівця. Під професійною

культурою ми розуміємо комплекс спеціальних знань, умінь, навичок і здібностей, професійних цінностей, володіючи якими фахівець певної галузі стає майстром своєї справи, професіоналом, і водночас не втрачає здатність творчо мислити та постійно самовдосконалюватися, займатися самоосвітою. Систематизація та узагальнення досліджень феномену професійної культури дають змогу виокремити такі структурні компоненти професійної культури майбутніх фахівців, як: професійний світогляд, професійна мораль, професійна компетентність, професійна майстерність, професійно-значущі види особистісної культури, професійна спрямованість та професійні здібності. Формування та розвиток всіх компонентів професійної культури майбутнього фахівця в умовах вищого навчального закладу великою мірою залежить від тих методичних підходів, що використовуються у навчально-виховному процесі, від педагогічних інновацій.

Сьогодні педагогічні інновації у вітчизняній системі освіти активно застосовуються. Теоретичне осмислення сутності та можливостей інноваційних технологій навчання у підвищенні ефективності навчально-виховного процесу знайшли своє відображення у працях М. Ю. Ананченка, І. Д. Беха, В. І. Бондара, М. Б. Євтуха, І. А. Зязюна, С. І. Подмазіна, О. С. Пономарьова, Н. О. Яковлевої та інших. Ефективними технологіями в системі навчання можна вважати особистісно-орієнтоване та проектне навчання. Саме вказані технології навчання дають значний позитивний ефект для підвищення професійної культури майбутніх документознавців при використанні їх на заняттях [1; 3; 5].

Варто зазначити, що сутність особистісно-орієнтованого навчання полягає в тому, що: навчання має забезпечувати розвиток і саморозвиток особистості як суб'єкта пізнавальної та предметної діяльності; надавати кожному студенту (спираючись на його здібності, нахили, інтереси, ціннісні орієнтації та суб'єктивний досвід) можливість реалізувати себе в різних видах діяльності. Водночас зміст освіти, її засоби й методи організуються так, щоб студент міг вибирати предметний матеріал, його вид і форму. Особистісно-орієнтоване навчання передбачає створення своєрідного середовища, яке забезпечує варіативність змісту, способів, термінів його засвоєння, стимулювання і підтримку будь-якої освітньої активності та ініціативності студентів, суб'єктно-особистісну взаємодію учасників процесу. Таким чином, освіта спрямована на пізнання людиною самої себе, на підвищення її професійної культури.

Слід зазначити, що розвиток індивідуальних здібностей кожної особистості, допомога їй у пізнанні, самовизначенні та самореалізації, сприяння у формуванні високого рівня загальної та професійної культури є головними завданнями особистісно-орієнтованої технології навчання студентів у вищому навчальному закладі. Для реалізації цих завдань необхідно:

- застосовування різноманітних форм і методів навчання, зорієнтованих на особистість конкретного студента;
- створення атмосфери зацікавленості у кожного студента;
- спонукання до вільного висловлювання студентом своєї думки та використання ним різних способів виконання завдань;
- діагностування самостійної роботи студентів на заняттях;
- створення педагогічних ситуацій, що спонукають до виявлення ініціативи та самостійності у роботі студентів.

Важливим є те, що особистісно-орієнтована освітня концепція зорієнтовує викладача ВНЗ до високого рівня знань, креативності та професіоналізму. Адже викладач, який організовує навчальну діяльність на засадах особистісно-орієнтованої системи, є не лише транслятором знань, а й духовним наставником, чутливим до індивідуальних особливостей своїх вихованців. Викладачам, які читають спеціальні дисципліни, з метою підвищення професійної культури майбутніх фахівців доцільно створювати навчальну ситуацію, що передбачає наявність таких компонентів:

- подання елементів змісту освіти у вигляді особистісно-орієнтованих задач, пов'язаних із виявленням ціннісно-сміслових компонентів матеріалу;
- засвоєння змісту в умовах діалогу, що забезпечують суб'єктно-сміслову спілкування, рефлексію, самовираження особистості;
- імітацію соціально-рольових і просторово-часових умов, що забезпечують реалізацію особистісних функцій в умовах змагання.

Отже, запровадження особистісно-орієнтованого навчання у вищому навчальному закладі сприяє формуванню у студентів суспільно-значущих цінностей, створенню сприятливих умов для підвищення їх культурно-освітнього рівня, реалізації потенційних можливостей у різних видах діяльності та розвитку високого рівня професійної культури майбутніх фахівців.

Слід зазначити, що серед методів діалогічної взаємодії, які сприяють активізації мотивації навчання студентів, привертає увагу „метод проектів”. Він орієнтує не на інтеграцію фактичних знань, а на застосування актуалізованих знань і набуття нових для активного включення у проектну діяльність, формування у студентів умінь, пов'язаних з прийняттям рішень, плануванням і пошуком, їх реалізацією та оцінкою [5, с. 9]. Мета проектного навчання полягає у створенні умов, за яких: студенти самостійно та з інтересом набувають теоретичних знань, використовуючи різні джерела; майбутні фахівці вчаться використовувати знання, якими вони оволоділи, для розв'язання пізнавальних завдань з метою підвищення культурно-освітнього рівня; у студентів розвивається системне мислення, розширюється кругозір; у майбутніх фахівців формуються комунікативні вміння. Головним завданням цього методу є створення для студентів такої ситуації, яка б спонукала потребу до активних дій.

Організація навчання на основі методу проектів передбачає моделювання різних життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне розв'язання проблем і розробку проектів, що створює атмосферу співпраці та сприяє формуванню соціальних цінностей, а отже підвищує рівень загальної та професійної культури. Використання методу проектів не тільки збагачує інтелект студентів, але й сприяє ефективній підготовці майбутнього конкурентоспроможного фахівця, який має високу професійну культуру, власну думку на розв'язання професійних завдань, вміє обговорювати різні проекти, вирішувати проблеми, будувати правильно діалог, що сприяє взаєморозумінню.

У сучасних умовах досить перспективним є застосування нестандартних форм педагогічної взаємодії, зокрема ділової гри. Ділова гра – це навчально-практичне заняття, що передбачає моделювання майбутньої професійної діяльності фахівця. Варто відзначити очевидні переваги ділової гри, спричинені обов'язковістю взаємодії студентів між собою та викладачем, емоційністю та творчим характером заняття, самостійністю студентів у прийнятті рішення, їх бажанням набути умінь та навичок [4, с. 186]. Її результативність пов'язана також з необхідністю поєднати теоретичні знання з практичною діяльністю.

Наш досвід з викладання курсів «Організація представницьких заходів» та «Документне забезпечення управлінської діяльності організацій» для майбутніх документознавців засвідчує, що проведення практичних занять у формі ділових ігор є ефективним засобом формування та розвитку професійної культури майбутніх фахівців [6; 7]. Організовані у вигляді ділової гри практичні заняття викликають значний інтерес, який позначається на якості підготовки до них усіх студентів. В результаті проведення подібних занять майбутні фахівці отримують практику живого спілкування; досягають вищого рівня самостійності у прийнятті рішень щодо використання схем та методів підготовки; вчаться аналізувати і систематизувати матеріал. Ділова гра стимулює інтелектуальну діяльність майбутніх фахівців, спонукає досліджувати, прогнозувати та перевіряти правильність прийнятих рішень, сприяє формуванню комунікативної, інформаційної, управлінської та моральної культури. Завдяки діловій грі краще розвиваються здібності студентів, розширюються знання щодо певної діяльності. Педагогічно і психологічно обгрунтована гра стимулює розумову діяльність, підвищує інтелектуальну активність, самостійність та ініціативність майбутніх фахівців.

Таким чином, упровадження у вищому навчальному закладі педагогічних інновацій є важливим засобом формування професійної культури майбутніх фахівців.

Список використаних джерел

1. Бех І. Д. Особистісно зорієнтоване виховання / І. Д. Бех. – К. : ІЗМН, 1998. – 204 с.
2. Бондар В. І. Модульно-рейтингова технологія вивчення навчальної дисципліни / В. І. Бондар. – К. : НПУ ім. Драгоманова, 1999. – 49 с.
3. Подмазін С. І. Особистісно-орієнтований освітній процес. Принципи. Технології / С. І. Подмазін // Педагогіка і психологія. – 1997. – № 2. – С. 35–42.
4. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. / М. М. Фіцула. – К. : Академвидав, 2006. – 352 с.
5. Яковлева Н. О. Проектирование как педагогический феномен / Н. О. Яковлева // Педагогіка. – 2002. – № 6. – С. 8–12.
6. Документне забезпечення управлінської діяльності організацій: робоча програма курсу для студентів спеціальності 6.020.105 «Документознавство та інформаційна діяльність» / РДГУ; кафедра документальних комунікацій; уклад. О. В. Попчук. – Рівне, 2008. – 24 с.
7. Організація представницьких заходів: робоча програма курсу для студентів спеціальності 7.020.105 «Документознавство та інформаційна діяльність» / РДГУ; кафедра документальних комунікацій; уклад. О. В. Попчук. – Рівне, 2008. – 22 с.

ТЕХНОЛОГИЯ ИНТЕРАКТИВНОГО ОБУЧЕНИЯ

**Ребенок Е. А., студентка, Зарединова Э.Р., канд.пед.наук, доцент
РВУЗ «Крымский инженерно-педагогический университет»**

Провозглашенный в области образования Украины принцип вариативности обучения дает возможность строить учебно-воспитательный процесс на усовершенствованных стратегиях и технологиях, с применением которых происходит саморазвитие личности, обеспечивается успех деятельности учителя.

Школа – это самая важная часть жизни каждого человека. Через школу проходят все. И от нее зависит, какими останутся воспоминания об этом времени. Это целая вежа – от безмятежного детства до взрослой жизни. В школе закладывается характер человека, идет становление личности. Именно школа отвечает за моральное, нравственное и физическое воспитание подрастающего поколения.

Интерактивное обучение в школе – это специфическая форма организации деятельности учащихся, целью которой является создание комфортных условий обучения, при которых каждый ученик почувствует свою успешность, интеллектуальную состоятельность и возможность самореализации.

Разработку элементов интерактивного обучения можно найти в работах В.А.Сухомлинского, творчестве учителей-новаторов 70-80 годов (Ш.Амонашвили, В.Шаталова, Е.Ильина, С.Лысенковой и др.), теориях развивающего обучения (Л.В. Занкова, В.В. Давыдова, Д.Б. Эльконина). В Западной Европе и США групповые формы учебной деятельности активно развивались и совершенствовались. В конце 20 века интерактивные технологии получили распространение в теории и практике американской школы, где их используют при изложении различных предметов как в младших классах, так и в старших. Исследования, проведенные Национальным тренинговым центром (США, штат Мериленд) в 1980 годах, свидетельствуют, что интерактивное обучение способствует резкому увеличению процента усвоения материала, так как влияет не только на сознание ученика, но и на его чувства, волю, действия и практику. В Украине разработкой технологии интерактивного обучения занимается Е. Пометун, Л. Пироженко и др.

Обучение интерактивное – это разновидность активного обучения, которое имеет свои закономерности и особенности. Учебный процесс происходит при условии постоянного, активного взаимодействия всех участников педагогического процесса. Это совместное обучение, взаимообучение (коллективное, групповое), когда учитель и ученик равноправные, равнозначные субъекты урока, различных форм воспитательной работы, построенной на принципах партнерства, сотрудничества [2, с. 5].

Интерактивные технологии требуют определенных изменений в жизни всего класса, а также большего времени для подготовки, как учеников, так и педагога и работу, основанную на принципах интеракции [2, с.6].

Интерактивное обучение – специальная форма организации познавательной деятельности, которая имеет конкретную цель – создание комфортных условий обучения, в которых каждый ученик ощущает свою успешность, интеллектуальное совершенство [3, с. 73].

ЗМІСТ

ПСИХОЛОГО – ПЕДАГОГІЧНИЙ НАПРЯМ

Hal Rice, M. Sue Sroda. A Brief History of CTLT at Murray State University	3
Shankovs'ka Vasylyn, Zubilevych Maryna. The training of bachelors at humanitarian university departments in the USA and Great Britain	3
Абібуллаєва С. М. Наукові підходи до вивчення педагогічного мислення в контексті професійного становлення особистості майбутнього вчителя	4
Андронович Л.Н., Дубинина Д.Н. Разнообразие приемов обучения пересказа литературных произведений как средство повышения эффективности формирования у дошкольников связной речи	7
Бакшиш Евеліна, Заредінова Е. Р. Підготовка вчителя до особистісно-орієнтованого виховання молодшого школяра	8
Баланович Ганна, Белешко Д.Т. Розробка методичного посібника: Курс за вибором «Подільність цілих чисел»	9
Баранова С. Н, Стреха Е.А. Ознакомление старших дошкольников с организмом человека в процессе дидактических игр	11
Бекирова Адиле Рустемовна Особенности формирования основ гражданской культуры младших школьников в школах автономной республике Крым	12
Бенедюк Т.М., Зайченко Ю.А., Твердохліб І.А. Використання комп'ютера на уроках математики	15
Берник Іванна, Янцур М.С. Формування професійної спрямованості учнів основної школи з врахуванням соціонічних типів особистості	17
Блащинская И. А. Состояние владения старшими дошкольниками словарем русского и белорусского языков в ситуации близкородственного двуязычия.	18
Богданова Ганна, Ротерс Т.Т. Інтерактивні технології навчання вчителів фізичної культури у післядипломній педагогічній освіті	20
Бородач Татьяна, Дубинина Д.Н. Обогащение и активизация словаря детей дошкольного возраста	21
Бородич Ирина, Горбатова Е.В. Использование книжной иллюстрации как средства развития творчества у детей дошкольного возраста	21
Вербець Олександр, Тарасенко В.І. Соціально-психологічні проблеми поглиблення якості освіти	22
Вербіцький П.М., Кирильчук Ю.В. Методика розвитку технічних здібностей в учнів на заняттях з професійного навчання (за професією токаря)	23
Войтик Т. П., Стреха Е.А. Организация игр с природными материалами детей младшего дошкольного возраста в практике работы дошкольных учреждений	25
Войтович І.С. Використання форумів у педагогічній діяльності.	25
Войтович Оксана Формування міжпредметних компетентностей учнів ЗОШ	27
Галатюк Михайло Дидактичний зміст навчально-пізнавальної компетентності у шкільній освіті.	28
Галатюк Тарас Формування навчальної діяльності у процесі з розв'язування фізичних задач.	30
Ганжа М. Проектування функціональної моделі естетичного виховання молодших школярів засобами дизайну	31
Гаюк Андрій, Сингаївський Д.В. Використання інтерактивних аудіовізуальних засобів у процесі трудового навчання старшокласників	33
Гладун Тетяна Індивідуалізація навчання учнів засобами інформаційних технологій.	34
Гнедко Наталія, Белешко Д.Т. Основні принципи реалізації допрофільної підготовки.	36
Гомонай Іванна, Дичківська І.М. Принципи добору матеріалу з народного декоративно-прикладного мистецтва для роботи з дошкільнятами.	37
Гордєєва Ольга, Вербець В. В. Проблеми підготовки педагогів-балетмейстерів дитячих хореографічних колективів у вищих навчальних закладах.	39
Горобець Т. В. Сучасні технології зі слухання музики в дошкільних навчальних закладах у контексті підготовки до практики студентів педагогічних коледжів.	40
Давидюк Людмила, Янцур Л.А. Формування у дошкільників інтересу до декоративної діяльності за мотивами українських народних промислів.	43
Дмитришина Надія Національне виховання в українській педагогічній думці.	45
Єфремов С.В. Здійснення професійно спрямованої науково – дослідної роботи студентів у наукових гуртках у позааудиторний час у вищих навчальних закладах України у 80–90 роки ХХ століття.	46
Заблоцька Ірина, Гроть Л. В. Особливості навчання монологічного мовлення школярів в середній ЗОШ.	47
Заредінова Е.Р., Алієва Е.Н. Характеристика інноваційних технологій як засіб формування творчої активності учнів.	48

Заячківська М.В. Виховання дітей старшого дошкільного віку в різновікових групах: сучасні теоретико-методичні підходи.	51
Зінченко П.А., Твердохліб І.А. Використання мультимедійних технологій в навчальному процесі під час повторення навчального матеріалу.	52
Зиядинова Рияна, Заредінова Е.Р. Подготовка молодых педагогов к работе с одаренными детьми.	54
Зубілевич М.І., Концимал І.П. Особливості впровадження проектно-методики на уроках англійської мови на початковому ступені навчання в ЗОШ.	55
Зубілевич М.І., Павлуш Наталія. Сугестопедичний підхід до процесу викладання іноземної мови у середній ЗОШ на старшому етапі навчання.	57
Івашенко А.А., Твердохліб І.А. Основні етапи розвитку та використання комп'ютерно-орієнтованих засобів навчання.	58
Карпович О. А., Стреха Е. А. Методика ознакомления детей старшего дошкольного возраста с лекарственными растениями.	60
Кашицька Ольга, Малиновська Н.В. Виховання економічної культури у дітей старшого дошкільного віку.	61
Кирильчук Зоряна, Суржук Т.Б. Роль текстологічних знань у навчанні молодших школярів зв'язних висловлювань.	63
Кіась Аліна, Долинська Л.В. Формування ефективних копінг-стратегій вчителів активними соціально-психологічними методами навчання.	64
Козаченко І.А. Основные характеристики содержательно-процессуального подхода в учебном процессе.	66
Коломієць Н.М. Концепція та засоби особистісно зорієнтованого підходу у навчанні іноземних мов.	68
Колтович О.В., Стреха Е. А. Экологическая сказка как средство формирования экологических представлений у детей старшего дошкольного возраста.	69
Конько Юлія, Самсонок Н.Ф. Критичне мислення – основа формування особистісної позиції дошкільника.	70
Корецька Наталія, Горобаха Н.М. Інтеграція різних видів діяльності як засіб сенсорного виховання дітей третього року життя.	71
Костолович М.І. Зміст, форми й методи активізації творчого потенціалу підлітків у процесі краєзнавчої роботи.	73
Кравчук Тетяна, Павлова Н.С. Сучасні інтерактивні технології у процесі навчання інформатики.	74
Красько Надія, Малиновська Н. В. Педагогічні умови формування усвідомленого ставлення старших дошкільників до своїх прав та обов'язків.	75
Круглик О. В., Коваль В.В. Методика формування методів наукових досліджень у процесі вивчення математики.	77
Крук Сергій Іванович, Козяр Михайло Миколайович. Педагогічні умови формування толерантності у особового складу підрозділів з надзвичайних ситуацій.	79
Кучмистенко Е.Л., І.В.Житко. Взаимодействие детского сада и семьи в процессе математического развития детей старшего дошкольного возраста.	79
Левченко Діна, Тарасенко Г.С. Роль мистецтва у формуванні екологічної свідомості особистості: аксіологічний аспект.	81
Логвинюк Наталія, Бляшевська А. В. Інтерактивні технології формування професійно спрямованої іншомовної комунікативної діяльності майбутніх економістів.	83
Лотоцька Інна, Вербець В.В. Проблеми діагностики соціального потенціалу студентів.	83
Мазурок Оксана, Михальчук Н.О. Педагогічні умови формування професійної компетентності в майбутніх вчителів іноземних мов.	84
Малишевська С., Сингаївський Д.В. Формування профорієнтаційних знань учнів 8-9 класів в процесі трудового навчання з використанням ігрових методів.	86
Матвеєнко А. Н., Стреха Е. А. Народные приметы как средство ознакомления детей старшего дошкольного возраста с природой.	87
Мащенко Вікторія, Суржук Т.Б. Формування мовленнєвої здібності учня початкових класів.	87
Менумерова Фериде, Заредінова Э.Р. Специфика педагогического общения учителя.	90
Мисник С.А., Стреха Е. А. Ознакомление детей старшего дошкольного возраста с птицами ближайшего природного окружения.	91
Мойсюк Русана. Гендерні аспекти виховної діяльності релігійних організацій західної України початку ХХ століття.	92
Мусаєва З.Р. Педагогические условия приобщения детей старшего дошкольного возраста к народным традициям средствами этнографической культуры.	94
Мустафаєва З.И. Эффективные формы взаимодействия дошкольного учреждения и семьи в процессе физического воспитания дошкольников.	96
Ніжегородцев В., Грищенко Г.О. Формування вмінь та навичок у навчально-дослідній роботі	

студентів курсу спеціального фізичного практикуму.	97
Нечай С.П. Нові пріоритети моделі музично-педагогічної підготовки майбутніх вихователів дошкільних закладів.	98
Носяр О.В., Янцур Л.А. Формування художнього образу в образотворчій діяльності старших дошкільників.	100
Облівач Аліна, Заредінова Е.Р. Засоби навчання нового покоління запит сучасної освіти.	101
Остапчук Вікторія, Бігунова С.А. Використання інтерактивних технологій на молодшому етапі загальноосвітньої школи при вивченні англійської мови.	102
П'янкowska Інна, Голубєва М. О. Провідні тенденції європейської освіти у підготовці учителів у ВНЗ Німеччини.	103
Павелків К.М. Загальна і професійно-педагогічна культура вчителя: сутність та специфіка.	105
Павлова Н.С. Формування компетентної особистості через впровадження у процес навчання веб-квестів.	107
Пічурова Катерина, Сварковська Л.А. Характеристика рухової активності дітей третього року життя.	108
Поліщук Валентина, Кирильчук Ю. В. Формування знань учнів 8-9 класів на заняттях трудового навчання з використанням нетрадиційних уроків.	109
Поліщук Н.В. Особливості реалізації дидактичних принципів при викладанні курсу „Технологічне обладнання харчової промисловості та його експлуатація”.	110
Попчук Олена. Формування професійної культури майбутніх документознавців засобами педагогічних інновацій.	113
Ребенок Е. А., Заредінова Э.Р. Технологія інтерактивного навчання.	115
Романович Ольга, Косарева О. І. Педагогічні умови формування гендерних ролей в процесі соціалізації дітей старшого дошкільного віку.	117
Руль Анна, Янцур М. С. Формування професійних намірів в учнів старшої школи в процесі трудового навчання на основі індивідуального підходу.	118
Русин В., Дичківська І.М. Рухливі ігри як засіб всебічного розвитку дітей дошкільного віку.	120
Савенюк Тетяна, Белешко Д.Т. Методика навчання студентів математичних спеціальностей загальним методом розв'язування планіметричних задач.	120
Семерня О. М., В.В.Пака. Інформаційні підходи організації навчально-пізнавальної діяльності старшокласників з фізики.	122
Семещук Андрій, Янцур М.С. Використання сучасних інформаційних технологій в процесі графічної підготовки молодших спеціалістів технічного напрямку.	126
Сергеева Е.В., Нога И.В. Создание и апробация электронного учебника «Информационные технологии в биологических исследованиях».	127
Смайлова А.С. Розвиток в учнів інтересу до вивчення іноземної мови засобами проблемних завдань.	128
Соломонян Наїра, Косарева О.І. Педагогічні умови формування позитивного я-образу у дітей старшого дошкільного віку.	131
Суботюк Валентина. Проблеми екологічного виховання особистості в історії шкільної освіти і педагогічної думки.	132
Сьох Я. В., Коваль В. В. Методика організації та проведення позакласної роботи у класах з поглибленим вивченням математики.	134
Ткаченко Юлія, Стучинська Н.В. Контроль знань та вмій студентів вищих медичних навчальних закладів засобами інформаційно-комп'ютерних технологій у процесі вивчення фізико-математичних дисциплін.	135
Тригуб Любов Михайловна. Педагогические аспекты формирования коммуникативной компетентности дошкольников в условиях двуязычия.	137
Тульська Оксана. Самовдосконалення як один із шляхів формування професійної культури майбутніх екологів.	138
Усенко Роман Станіславович. Формування інформаційно-комунікативної компетентності студентів.	140
Устінова Вікторія, Засєкіна Т.М. Особливості критичного мислення як методу навчання в сучасній школі.	141
Федорчук Юлія, Бігунова С. А. Шляхи підвищення швидкості ознайомлювального читання англійською мовою.	142
Фирсова Н., Воловик А.К. Глобализация европейской системы высшего образования.	143
Філіппова Лариса. Методика проведення лекційних занять з хімії для студентів фармацевтичної галузі.	144
Хайруллаева Диляра Энверовна. Теоретические основы ознакомления дошкольников с изобразительным искусством в процессе посещения музея.	146
Харкавців Ірина, Ковальчук В. Ю. Застосування нових інформаційних технологій і засобів навчання як один із напрямів розвитку педагогічної творчості.	148

Хоронжевський О.М. Температурно-повітряний режим навчальних майстерень та гігієнічні вимоги.	150
Чудюк Галина, Вербець В. В. Формування морально-етичного потенціалу студентів в контексті особистісно орієнтованого виховання.	151
Шевцова Наталья Пантелеевна. Педагогическая оценка эмоционального состояния дошкольников в процессе индивидуального подхода.	153
Шкловчик О.А., Стреха Е.А. Экологическое воспитание детей старшего дошкольного возраста в процессе реализации метода проектов.	155
Шкопителько Сільвія, Поніманська Т.І. Педагогічні умови формування здорового способу життя у дітей дошкільного віку.	156
Шурин Олена. Гуманістична поведінка як невід’ємна особистісна риса майбутніх учителів.	157
Юрчук Олексій, Поніманська Т.І. До проблеми наступності у фізичному вихованні старших дошкільників та молодших школярів.	158
Аджалимова Э. Р., Харахады С.И. Психофизиологические механизмы овладения чтением.	159
Адаманова Ельзара, Заредінова Е.Р. Зміст та сутність поняття «інтерес» у психолого-педагогічній літературі.	161
Багай Б.М., Павелків Р.В. Психологічні особливості розвитку Я-концепції молодшого школяра.	162
Бакал Анатолій. Подолання психологічних бар’єрів як передумова успішної діяльності майбутнього фахівця.	163
Богушевич Татьяна, Горбатова Е.В. Развитие творческих способностей старших дошкольников в условиях кружковой работы.	164
Грицай Яна, Бушусв Т.В. Развитие Я-образу профессионалу на этапе фахової підготовки.	165
Гріньова О.М. Теоретичний аналіз проблеми української ментальності в психологічній літературі.	166
Дук Н.И., Шебеко В.Н. Формирование мотивации двигательной активности дошкольников в условиях игровой деятельности.	167
Илькова Н. В. Развитие познавательных возможностей младших школьников.	168
Карнаух Володимир, Савуляк В.О. Вживання підлітками слабоалкогольних напоїв як чинник формування адикцій.	169
Касаткіна О.В. Психолого-педагогічні умови формування мотивації досягнення студентів на заняттях іноземної мови.	170
Кислинська Ганна, Дейниченко Л.М. Особливості прояву адаптивності студентської молоді залежно від релігійних орієнтацій.	172
Кравцов О.Г. Мотивационной тенденции к агрессии как фактор деливентго поведения несовершеннолетних правонарушителей.	173
Кулаков Р.С. Психологічні аспекти та бар’єри професійного самовизначення у ранньому юнацькому віці.	174
Лабінська С.М. Розвиток рівня домагань підлітків залежно від типу сімейних відносин.	176
Мазорчук І., Павелків В.Р. Теоретико-методологічні аспекти дослідження агресії та агресивності.	177
Майнінна І.Н. К вопросу о проблеме оценки глубинных индивидуально-психологических характеристик восприятия человека по выражению его лица.	178
Максимов А.А. Компьютерно-игровая зависимость сквозь призму неклассической психологии.	178
Марчук В.А., Павелків Р.В. Психологічні особливості розвитку особистісної рефлексії в пізнавальній діяльності підлітків.	179
Майнінна І.Н. Новый подход к изучению личности: связь экзистенциальных и индивидуально-психологических характеристик личности.	181
Ожоганич М.М., Михальчук Н.О. Складові комунікативної компетенції старшокласників.	182
Отич Дарія, Бушусва Т.В. Психологічна сутність копіngu.	183
Павелків В.Р. Теоретичний аналіз психології агресії та агресивності у зарубіжній літературі.	183
Палагнюк В., Ямницький В.М. Професійна адаптація викладача-початківця педагогічного ВНЗ як психологічна проблема.	185
Ренке Сергій Олександрович. Образ професійного психолога в свідомості студентів.	186
Рябкіна О.К., Пов’якель Н.І. Гендерні особливості формування конфліктної компетенції в юнацькому віці.	188
Сейдаметова С.И. Особенности личности и качество жизни больных в травматологии и ортопеди.	189
Серко Володимир, Руденко Н.М. Психологічні умови розвитку конфліктологічної компетенції студентів.	191
Ходин Виктор, Гордеюк О.В. Влияние внутрисемейных факторов на формирование личности старшего ребенка.	192
Хомич Іванна, Павелків Р.В. Особливості формування ставлення до свого Я в учнів молодшого шкільного віку.	193
Шабалина Виолетта, Бежанова Н.Л. Критериальная характеристика уровня сформированности общеучебных интеллектуальных умений младших школьников на уроках чтения.	194
ЗМІСТ.	197

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали IV Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**17–18 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск –
Комп'ютерна верстка –

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 32. Замовлення № 97 /1. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*